

تأثیر طرح مراقبت حمایتی: فرایند جدید ارائه مراقبت پرستاری قبل از عمل بر شاخص‌های فیزیولوژیکی بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر

حسن خورده فروش^۱، امین سهیلی^۲، علیرضا رحمانی^{۳*}، یوسف محمدپور^۴، میرحسین سیدمحمدزاد^۵، ناصر شیخی^۶

تاریخ دریافت ۱۵/۱۲/۹۴ تاریخ پذیرش ۲۰/۰۱/۹۵

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: پذیرش در بیمارستان و انتظار برای پروسیجرهای تهاجمی همچون آنژیوگرافی عروق کرونر به عنوان یک رویداد فوق العاده اضطراب زا می‌باشد که اثرات مخرب رفتاری و شناختی درازمدتی را بر بهبودی بیماران بجای می‌گذارد. لذا مطالعه حاضر باهدف تعیین تأثیر طرح مراقبت حمایتی قبل از عمل بر شاخص‌های فیزیولوژیکی بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر در مرکز آموزشی درمانی قلب سیدالشهدا ارومیه می‌باشد.

مواد و روش کار: مطالعه حاضر از نوع تجربی با طرح پیش و پس‌آزمون بود که در آن ۱۲۴ نفر از بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر در بیمارستان سیدالشهدا که شرایط ورود به مطالعه را داشتند به صورت تصادفی به دو گروه مداخله (۶۲ نفر) و کنترل (۶۲ نفر) تخصیص شدند. در گروه مداخله مراقبت‌های معمول بخش و همچنین مداخلات مبتنی بر برنامه مراقبت پرستاری قبل از آنژیوگرافی انجام گرفت، درحالی‌که گروه کنترل فقط مراقبت‌های معمولی بخش را دریافت نمودند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل مقیاس اضطراب و آگاهی قبل از عمل آمستردام (APAIS)، بررسی فشارخون با استفاده از دستگاه فشارسنج جیوه‌ای با مارک ریشر و گوشی پزشکی لیتمن و اندازه‌گیری ضربان قلب با استفاده از دستگاه پالس اکسی متري دیجیتال (bitmos-sat805) بود. داده‌های جمع‌آوری شده پس از وارد کردن در نرم‌افزار SPSS v.13 با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی (تی مستقل و من ویتنی) تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: نتایج این مطالعه نشان داد در بیماران گروه مداخله دریافت‌کننده مراقبت پرستاری بر اساس طرح مراقبت حمایتی جدید، شاخص‌های فیزیولوژیک (نمرات اضطراب، تعداد ضربان قلب و همچنین میزان فشارخون) قبل از عمل آنژیوگرافی عروق کرونر نسبت به گروه کنترل به طور معنی‌داری کمتر ($P < 0.001$) بود.

بحث و نتیجه‌گیری: طرح مراقبت حمایتی قبل از آنژیوگرافی، شاخص‌های فیزیولوژیکی اعم از سطح اضطراب بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر را به طور چشمگیری کاهش می‌دهد. لذا توصیه می‌شود از طرح مراقبت پرستاری حمایتی جامن‌نگر ارائه شده در مطالعه حاضر به عنوان کلیدی برای کاهش سطح اضطراب بیماران استفاده گردد.

کلیدواژه‌ها: شاخص‌های فیزیولوژیکی، پرستاری، طرح مراقبت حمایتی، آنژیوگرافی

مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت‌های ویژه می‌باشد.

مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره چهاردهم، شماره چهارم، پی در پی ۸۱ تیر ۱۳۹۵، ص ۳۳۴-۳۲۵

آدرس مکاتبه: ارومیه، کیلومتر ۱۱ جاده سرو، پردیس نازلو، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، تلفن: (+98) ۰۴۴۳۲۷۵۴۹۶۱

Email: alirezarahmani2003@yahoo.com

مقدمه

بیماری‌های قلبی عروقی از علل اصلی مرگ‌ومیر و ناتوانی در جهان بوده که وقوع و شیوع جهانی آن رو به افزایش است. همچنین

بیشترین بار بیماری را در بین بیماری‌های جسمی داشته و علت

عمده صرف هزینه‌های بهداشتی و یک‌سوم موارد مرگ‌ومیر در جهان نیز مربوط به این اختلال می‌باشد (۱). آمارها نشان می‌دهد

^۱ کارشناس ارشد پرستاری مراقبت‌های ویژه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

^۲ دانشجوی دکترای تخصصی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

^۳ مریمی گروه پرستاری، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران (نویسنده مسئول)

^۴ دانشجوی دکتری آموزش پزشکی، دانشکده آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

^۵ استادیار گروه قلب، عضو هیأت علمی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

^۶ کارشناس آمار حیاتی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

می‌باشد لذا ضروری است که پرستاران اقدامات کاهش اضطراب را در برنامه مراقبت از بیماران کاندید آنژیوگرافی بگنجانند (۱۴). امروزه در بستر مراقبت سلامت بالینی ایران، صرفاً از روش‌های دارویی برای کاهش سطح اضطراب بیماران استفاده می‌گردد و دیگر روش‌های کنترل اضطراب نیز در بسیاری موارد نیاز به هزینه بالا، امکانات و وقت زیادی دارد و فعلًا با امکانات موجود قابل دسترسی و اجرا نمی‌باشد. به نظر می‌رسد طراحی و اجرای برنامه ساده و کم‌هزینه طرح مراقبت حمایتی قبل از عمل توسط پرستار که طی آن بیمار قبل از عمل با یک فرد در بخش آشنا شده، آموزش‌های لازم را دریافت نموده و در مورد محیط اتاق عمل و مواردی که بعداً در اتاق عمل شاهد آن خواهد بود، آگاهی یابد، تأثیر خوبی در کاهش اضطراب بیماران خواهد داشت. با توجه به نبود مطالعه‌ای منسجم در این زمینه و این که مطالعات قبلی، سایر روش‌های کنترل اضطراب (موسیقی‌درمانی، رایج‌هه‌درمانی، ورزش‌های آرام‌سازی و ...) را مورد بررسی قرار داده‌اند؛ پژوهشگران را بر آن داشت که مطالعه‌ای در رابطه با تأثیر طرح مراقبت حمایتی قبل از آنژیوگرافی بر شاخص‌های فیزیولوژیکی بیماران کاندید آنژیوگرافی انجام دهند.

مواد و روش کار

مطالعه حاضر از نوع تجربی با طرح پیش‌آزمون – پس‌آزمون می‌باشد که در آن تأثیر طرح مراقبت حمایتی تدوین شده توسط پرستار بر شاخص‌های فیزیولوژیکی (سطح اضطراب، میانگین فشارخون و تعداد ضربان قلب) بیماران تحت آنژیوگرافی مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌های مورد پژوهش ۱۲۴ نفر از بیماران کاندید آنژیوگرافی در مرکز آموزشی درمانی سیدالشهدا ارومیه در ۶ ماهه دوم سال ۱۳۹۴ بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و به صورت متوالی انتخاب شدند. با توجه به هدف سنجش اختلاف میانگین در دو گروه، با اطمینان ۹۵ درصد ($\alpha=0.05$) و با توان حداقل ۸۰ درصد و ضریب تأثیر متوسط با استفاده از فرمول زیر حداقل نمونه موردنیاز در هر گروه، ۶۲ براورد گردید.

$$n = \frac{z^2 s^2}{d^2} = \frac{(1/96)^2 \times 20^2}{5^2} = 62$$

معیارهای ورود به مطالعه شامل: سن ۲۵-۸۵ سال، بستری شدن در بخش‌های قلبی مربوطه، توانایی برقراری ارتباط کلامی، کاندید بودن برای انجام پروسیجر آنژیوگرافی، نداشتن مشکلات بینایی و شنوایی، عدم وجود اعتیاد به مواد مخدر، عدم استفاده از داروهای آرام‌بخش و روان‌گردان، عدم ابتلا به صرع و بیماری‌های روانی، اختلالات تیروئیدی، هیپوکلسی، اختلالات مغز و اعصاب، مشکلات حاد تنفسی و فشارخون بالا، عدم دریافت داروی ضد اضطراب قبل از آنژیوگرافی و عدم وجود بحران‌های تأثیرگذار بر

۱۵/۸ میلیون مرگ‌ومیر در سال ۲۰۱۰ ناشی از بیماری‌های قلبی عروقی بوده است (۲). در ایران نیز طبق آمارهای موجود ۵۰ درصد از مرگ‌ومیرهای سالانه ناشی از بیماری‌های عروق کرونری است (۳). با توجه به شیوع بیماری‌های عروق کرونر تست‌های متعددی جهت تشخیص این بیماری‌ها به کار می‌رود. یکی از این روش‌ها آنژیوگرافی می‌باشد که به عنوان یک روش استاندارد قطعی و طلابی جهت تشخیص بیماری‌های عروق کرونر مورداستفاده قرار می‌گیرد (۴). با وجود سودمندی آنژیوگرافی عروق کرونر در تشخیص و ارزیابی بیماری‌های عروق کرونر، این روش نیز به دلیل ماهیت تهاجمی، از جمله عواملی می‌باشد که می‌تواند یک وضعیت سرشار از اضطراب برای سیاری از بیماران ایجاد کند (۵). بیش از ۸۲ درصد از بیمارانی که تحت انجام این رویه قرار می‌گیرند قبل از انجام آن، به دلیل انجام این رویه و نتایج حاصل از تشخیص بیماری خود، چهار اضطراب شدید می‌شوند (۱,۶).

در مطالعه میکوچ و همکاران (۲۰۱۰) بیش از نیمی از بیماران قبل از آنژیوگرافی مضطرب بودند (۷). در مطالعه مرادی پناه و همکاران (۲۰۰۹) نیز ۴۶ درصد از بیماران قبل از آنژیوگرافی اضطراب داشتند (۸). اغلب عوامل دخیل در میزان اضطراب بیماران در ارتباط با آنژیوگرافی شامل: تجربه قبلی فرد، درد، اضطراب، محیط ناآشنا و ترس از آنژیوگرافی می‌باشد (۹) که به طور کلی سازگاری با آن برای تمام گروههای سنی مشکل است و همیشه با یک تشویش ضعیف تا شدید همراه است (۱۰).

اضطراب یک حالت ناخوشایند می‌باشد که با احساس نگرانی و دلهزه، فشار همراه با فعال شدن سیستم عصبی خودکار خود را نشان داده و علائمی همچون خستگی، ضعف عضلانی، تپش قلب، درد، سینه، سردرد، تعریق و گشادی مردمک از اثرات آن می‌باشد (۱۱). همچنین باعث بی‌نظمی ضربان قلب به دلیل افزایش فعالیت اعصاب سمباتیک و همچنین با افزایش واکنش پذیری رگ‌ها و افزایش ضربان قلب و فشارخون منجر به آسیب درون بافتی و تجمع پلاکت می‌گردد (۱۲). از سویی پاسخ‌های روانی و فیزیولوژیک اضطراب می‌تواند طول مدت انجام فرآیند و میزان داروهای آرام‌بخش موردنیاز را افزایش دهد. بنابراین توجه به وضعیت روحی و روانی بیماران قلبی به خصوص بیمارانی که تحت فرآیندهای تهاجمی قرار می‌گیرند حائز اهمیت است (۱۳). هدف عمدۀ مراقبت‌های تهاجمی در دوره قبل از آنژیوگرافی به حداکثر رساندن سلامت فیزیولوژیک و روانی بیمار است و کمک به بیمار در جهت تطابق با شرایط و اضطراب ناشی از آن از جمله مسئولیت‌های مهم پرستاران می‌باشد (۹) و چون میزان اضطراب یکی از تعیین‌کننده‌های اصلی، آرامش و راحتی این بیماران می‌باشد، داشتن آگاهی نسبت به سطح اضطراب بیماران جزء فاکتورهای مؤثر و سودمند در طراحی برنامه مراقبت پرستاری

با گروه کنترل، فقط اقدامات معمولی بخش انجام شده و بیمار به اتفاق آنژیوگرافی منتقل می‌شد و اقدامات حمایتی تدوین شده در طرح مراقبت پرستاری پیشنهادی پژوهشگران، برای آن‌ها اعمال نمی‌گردید. در هر دو گروه، قبل از تسکین درمانی، پژوهشگران مجدداً میزان اضطراب بیمار را توسط مقیاس تعدیل شده اضطراب و آگاهی آمستردام، تعیین کرده و عالم حیاتی بیمار شامل فشارخون و تعداد ضربان قلب سه بار و به فاصله ۵ دقیقه کنترل می‌نمودند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه مشتمل بر ۳ بخش: مشخصات جمعیت شناختی، مقیاس اضطراب و آگاهی قبل از عمل آمستردام تعدیل شده و عالم حیاتی بود که در دو نوبت زمان پذیرش و قبل از تسکین درمانی در دو گروه کنترل و مداخله کامل گردید. در قسمت مشخصات دموگرافیک: سن، جنس، سطح سواد، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال و داشتن بیمه موردنبررسی قرار گرفت. مقیاس اضطراب و آگاهی قبل از عمل آمستردام تعدیل شده شامل شش گویه در مقیاس لیکرت می‌باشد که دو مورد آن درباره آنژیوگرافی، دو مورد درباره تسکین درمانی و دو مورد نیز درباره نیاز به آگاهی است. به هر کدام از گویه‌ها در صورت عدم موافقت نمره ۱ و در صورت موافقت کامل نمره ۵ تعلق می‌گیرد. درنهایت نمرات اضطراب بیماران به صورت نمره اضطراب مربوط به آنژیوگرافی، نمره اضطراب مربوط به تسکین درمانی، نمره اضطراب مربوط به نیاز به آگاهی و نمره اضطراب کلی محاسبه می‌گردد. در قسمت عالم حیاتی نیز، میزان فشارخون سیستولیک و دیاستولیک و تعداد ضربان قلب سه بار کنترل شده و میانگین آن‌ها به عنوان فشارخون و تعداد ضربان قلب در نظر گرفته شد.

جهت تعیین روایی ابزار گردآوری داده‌ها، از روایی محتوایی و صوری استفاده گردید. بدین صورت که ابزار فوق جهت نظرخواهی در مرحله اول در اختیار ۱۵ نفر اساتید و متخصصین قرار گرفت و در مرحله دوم پس از دریافت نظرات، اصلاحات لازم اعمال شده و مجدداً در اختیار ۵ نفر از اساتید فوق الذکر قرار گرفت تا روایی آن مورد تأیید قرار گرفت. برای تعیین پایایی نیز با استفاده از روش همسانی درونی، ضریب آلفای کرونباخ سؤالات مربوط به مقیاس تعدیل شده اضطراب و آگاهی آمستردام^۱، برآورد گردید که مورد تأیید می‌باشد.

اندازه‌گیری فشارخون به طور دقیق و بر اساس دستورالعمل استاندارد بین‌المللی با استفاده از دستگاه فشارسنج جیوهای با مارک ریشر که به طور دقیق استاندارد و کالیبره شده بودند و گوشی پزشکی لیتمن، بر اساس صدای کورتکوف (اولین صدا فشار

زندگی در ۶ ماه گذشته بود. وقوع هرگونه وضعیت اورژانسی و یا عدم تمایل به ادامه همکاری و انصراف بیماران از ادامه پژوهش نیز از جمله معیارهای خروج از مطالعه بودند.

روش کار در طول اجرای مطالعه بدین صورت بود که در مرحله نخست، پژوهشگر پس از اخذ مجوز از دانشکده پرستاری و مامایی و کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی ارومیه به بیمارستان سیدالشهدا ارومیه مراجعه کرده و پس از انجام هماهنگی‌های لازم با مسئولین بیمارستان، هر روز به بخش‌های مرکز فوق مراجعت نموده و بیمارانی را که واجد شرایط شرکت در مطالعه بودند، انتخاب و با ارائه فرم رضایت‌نامه به افراد بساد و بیان توضیحات شفاهی برای افراد بی‌سواد در حضور یک فرد ثالث که از اقوام درجه یک بیمار بود؛ از آن‌ها جهت شرکت در پژوهش رضایت‌کتبی کسب می‌نمود. در زمان پذیرش بیمار و پس از راهنمایی وی به بخش و استقرار در تخت، میزان اضطراب بیمار توسط مقیاس تعدیل شده اضطراب و آگاهی قبل از عمل آمستردام^۱، تعیین شده و فشارخون و تعداد ضربان قلب سه بار و به فاصله ۵ دقیقه کنترل گردید. سپس بیماران به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند.

در گروه مداخله پژوهشگر عصر روز قبل از آنژیوگرافی، بیماران را ملاقات کرده و طی آن بیمار را با استفاده از فرم فعالیت‌های روزانه بررسی می‌نمود و در صورت وجود حالات اضطرابی، آموزش‌های ضروری به وی ارائه می‌شد. طی این ملاقات همچنین فرصتی فراهم می‌گردد تا بیمار نگرانی‌های خود را در رابطه با انجام آنژیوگرافی بیان نموده و به وی اطمینان واقع‌گرایانه داده شود. همچنین در وی نسبت به اعضاء تیم مراقبت سلامت، اعتماد ایجاد شده و با توجه به شرایط و سطح درک بیمار روش کاهش اضطراب به وی توصیه می‌گردد. همچنین پژوهشگران، بر اساس بررسی‌های به عمل آمده و با مشارکت بیمار، اقدام به برنامه‌ریزی نموده و آموزش‌های لازم بر اساس تشخیص‌های پرستاری و اقدامات ضروری بر اساس تمایل و آمادگی بیمار طراحی می‌گردد. این اقدامات شامل یک یا چند روش کاهش اضطراب (استفاده از تنفس عمیق، انحراف فکر، تکرار اذکار مذهبی) بود. پژوهشگر چندین بار این اقدامات را به بیمار آموزش داده و از وی درخواست می‌کرد تا این اقدامات را به صورت مستقل انجام دهد. همچنین با ارائه پمفت آموزشی مناسب با تشخیص بیماری و نحوه انجام آنژیوگرافی سعی می‌شد تا عدم آگاهی بیمار و نگرانی وی مرتفع گردد. در روز انجام آنژیوگرافی بیمار به اتفاق آنژیوگرافی منتقل شده و پس از آشنا شدن با اعضاء تیم درمان، یکی از پژوهشگران تا تسکین درمانی در کنار وی می‌ماند ولی در رابطه

^۱ Amsterdam Preoperative Anxiety and Information Scale (APAIS)

و ...) پسته به نرمال بودن/نبودن توزیع متغیرها (با استفاده از آزمون آماری کولموگروف – اسمیرنوف) از آزمون پارامتری تی مستقل و یا معادل غیر پارامتری آن (آزمون من ویتنی) استفاده شد. از نظر آماری نیز $P < 0.05$ معنی دار تلقی گردید.

یافته ها

تعداد کل واحدهای نمونه در این پژوهش ۱۲۴ نفر بود که در دو گروه کنترل (۶۲ نفر) و مداخله (۶۲ نفر) قرار داشتند. اکثریت افراد موردپژوهش در گروه کنترل (۹۶/۷۷ درصد) و گروه مداخله (۹۸/۳۸ درصد) بیمه بوده‌اند. یافته‌های مطالعه نشان داد که در دو گروه، افراد از نظر متغیرهای جمعیت شناختی همگن بودند. بدین معنی که آزمون تی مستقل، تفاوت آماری معنی داری را بین میانگین سنی دو گروه کنترل و مداخله ($P = 0.48$) نشان نداد. همچنین برای بررسی وجود تفاوت آماری در متغیرهای جنسیت، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال و وضعیت بیمه آزمودنی‌ها بین دو گروه کنترل و مداخله از آزمون کای دو استفاده گردید که اختلاف آماری معنی داری وجود نداشته و همسان بودند (جدول ۱).

سیستولیک و محو شدن آن فشار دیاستولیک) پس از ده دقیقه استراحت در حالت خوابیده دو بار انجام شده و میانگین آن محاسبه و ثبت می‌شد. روایی دستگاه فشارسنج با استناد به این که بیان شده است فشارخون تقریباً همیشه بر حسب میلی‌متر جیوه اندازه‌گیری می‌شود زیرا فشارسنج یا مانومتر جیوه‌ای از قدیم به عنوان رفرنس استاندارد برای تعیین فشارخون به کار رفته است (۱۵) مورد تأیید قرار گرفت، و پایایی دستگاه با مقایسه نتایج به دست آمده از کنترل فشارخون با فشارسنج جیوه‌ای مورد استفاده در پژوهش با دو فشارسنج جیوه‌ای دیگر و یکسان بودن فشارخون سیستول و دیاستول در ۳ دستگاه و در ۳ نوبت تأیید شد. برای تعیین ضربان قلب نیز در حالت استراحت از دستگاه پالس اکسی متری دیجیتال (مدل bitmos-sat805) ساخت کشور آلمان) استفاده شد.

پژوهشگران جهت در نظر گرفتن ملاحظات اخلاقی برخی نکات هم چون: اخذ رضایت‌نامه کتبی از واحدهای موردپژوهش؛ ارائه توضیحات در رابطه با محرمانه بودن اطلاعات و عدم درج اطلاعات اخذشده از واحدهای موردپژوهش با نام افراد را رعایت نمودند. نهایتاً پس از جمع‌آوری داده‌ها، تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS 13. V. انجام گرفت. علاوه بر آمار توصیفی (میانگین، فراوانی نسبی

جدول (۱): مقایسه متغیرهای جمعیت شناختی واحدهای موردپژوهش در دو گروه کنترل و مداخله

P-value	کنترل			مداخله			متغیر موردبررسی
	میانگین رتبه‌ای	تعداد	میانگین رتبه‌ای	تعداد	میانگین رتبه‌ای	تعداد	
۰/۷۴	۶۱/۴۷	۶۱	۶۳/۵۳	۶۳	سن		
P-value	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	متغیر موردبررسی
۰/۹۴	۵۱/۶۱	۳۲	۴۶/۷۷	۲۹	مرد		جنس
	۴۸/۳۹	۳۰	۵۳/۲۳	۳۳	زن		
۰/۱۰	۲۰/۹۷	۱۳	۲۹/۰۳	۱۸	بی‌سواد		
	۲۷/۴۲	۱۷	۳۲/۲۶	۲۰	ابتدا و راهنمایی		
	۲۴/۱۹	۱۵	۲۲/۵۸	۱۴	متوسطه		سطح تحصیلات
	۲۷/۴۲	۱۷	۱۶/۱۳	۱۰	تحصیلات دانشگاهی		
۰/۰۸	۳/۲۲	۲	۶/۴۵	۴	مجرد		
	۸۰/۶۴	۵۰	۸۳/۸۷	۵۲	متأهل		وضعیت تأهل
	۱۶/۱۲	۱۰	۹/۶۸	۶	مطلقه یا بیوه		
۰/۷۹	۲۷/۴۲	۱۷	۲۷/۴۲	۱۷	شاغل		
	۳۰/۶۴	۱۹	۳۵/۴۸	۲۲	بیکار		
	۴/۸۴	۳	۱/۶۲	۱	از کارافتاده		وضعیت اشتغال
	۱۱/۲۹	۷	۳/۲۲	۲	بازنشسته		
	۲۵/۸۱	۱۶	۳۲/۲۶	۲۰	آزاد		
۰/۵۶	۹۶/۷۸	۶۰	۹۸/۳۸	۶۱	دارد		
	۳/۲۲	۲	۱/۶۲	۱	ندارد		بیمه

مدخله بین دو گروه ($P=0.235$) و وجود تفاوت آماری معنی‌دار از نظر سطح اضطراب کلی بعد از مدخله بین دو گروه ($P<0.001$) بود (جدول ۲).

در رابطه با مقایسه سطح اضطراب قبل و بعد از مدخله در تجزیه و تحلیل آماری از آزمون من ویتنی استفاده گردید. نتایج بیانگر عدم وجود تفاوت آماری معنی‌دار از نظر سطح اضطراب کلی قبل از

جدول (۲): مقایسه میانگین سطح اضطراب در دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از اجرای مداخله

متغیر	بعد	گروه و شاخص آماری		نتیجه آزمون من ویتنی
		مددخله	کنترل	
		میانگین رتبه‌ها	میانگین رتبه‌ها	P
سطح اضطراب	قبل از مدخله	اضطراب تسکین درمانی	۴۸/۲۳	۰/۱۵۶
		اضطراب آنژیوگرافی	۴۷/۷۲	۰/۸۷۸
		نیاز به آگاهی	۴۶/۰۸	۰/۸۴۰
		اضطراب کلی	۴۴/۵۳	۰/۲۳۵
	بعد از مدخله	اضطراب تسکین درمانی	۳۴/۲۵	۰/۰۰۱
		اضطراب آنژیوگرافی	۳۹/۸۰	۰/۰۰۱
		نیاز به آگاهی	۳۹/۳۳	۰/۰۰۱
		اضطراب کلی	۳۹/۷۶	۰/۰۰۱

است که دو گروه پس از مدخله از نظر میانگین فشارخون سیستولیک/ دیاستولیک و تعداد ضربان قلب بیماران کاندید آنژیوگرافی قبل و بعد از اجرای برنامه مراقبت پرستاری نیز، نتیجه آزمون تی مستقل حاکی از آن ($P<0.007$) دارای تفاوت آماری معنی‌دار می‌باشند (جدول ۳).

در خصوص مقایسه میانگین فشارخون سیستولیک/ دیاستولیک و تعداد ضربان قلب بیماران کاندید آنژیوگرافی قبل و بعد از اجرای برنامه مراقبت پرستاری نیز، نتیجه آزمون تی مستقل حاکی از آن

جدول (۳): مقایسه میانگین میزان فشارخون و تعداد ضربان قلب در دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از اجرای مداخله

متغیر	بعد	گروه و شاخص آماری		نتیجه آزمون تی مستقل (-P)
		مددخله	کنترل	
		میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	value
میزان فشارخون	قبل از مداخله	سیستولیک	۱۳۱/۹۵ \pm ۱۱/۶۰	۰/۱۹۹
	مددخله	دیاستولیک	۷۹/۰۸ \pm ۶/۴۸	۰/۱۴۷
	بعد از مداخله	سیستولیک	۱۲۰/۰۳ \pm ۱۰/۲۰	۰/۰۰۱
	مددخله	دیاستولیک	۷۳/۹۵ \pm ۷/۳۳	۰/۰۰۲
	قبل از مداخله	تعداد ضربان قلب	۷۴/۱۰ \pm ۷/۷۵	۰/۲۰۲
	بعد از مداخله	بعد از مداخله	۷۰/۶۸ \pm ۸/۷۲	۰/۰۰۷

پایین‌تر بود که با نتایج مطالعه‌ای که توسط محمودی راد و همکاران (۲۰۱۴) باهدف بررسی تأثیر استفاده از رفلکسولوژی پا بر میزان اضطراب بیماران کاندید آنژیوگرافی انجام شد، هم سو می‌باشد (۱۶). بوفوم^۱ و همکاران (۲۰۰۶) نیز از موسیقی به عنوان یک مراقبت پرستاری غیرتیهاجمی نامبرده و آن را در کاهش سطح اضطراب بیماران کاندید آنژیوگرافی مؤثر دانسته است (۱۷). نتایج این مطالعه با یافته‌های مطالعه چانگ^۲ و همکاران (۲۰۰۳) که نشانگر

بحث و نتیجه‌گیری

یکی از اهداف مطالعه حاضر مقایسه میانگین نمرات اضطراب بیماران تحت آنژیوگرافی در زمان پذیرش به بخش و قبل از تسکین درمانی در دو گروه کنترل و مداخله بود. در این زمینه، نتایج نشان داد که میانگین نمرات اضطراب بیماران تحت آنژیوگرافی گروه مداخله هم در زمان پذیرش به بخش و هم قبل از تسکین درمانی، نسبت به بیماران تحت آنژیوگرافی گروه کنترل به طور معنی‌داری

² Cheung

¹ Buffum

داد که در بیماران با اختلال اضطراب شدید، آموزش می‌تواند میزان اضطراب را بهطور معنی‌داری کاهش دهد، ولی در بیماران با اضطراب متوسط تأثیری ندارد، درحالی‌که در بیماران با اضطراب خفیف باعث افزایش اضطراب می‌شود (۲۴). این در حالی است که برخی مطالعات به تأثیر مثبت برنامه‌های مراقبت پرستاری در کاهش سطح اضطراب همه بیماران اشاره نموده‌اند (۲۵-۲۷).

از دیگر اهداف مطالعه حاضر مقایسه میزان فشارخون و تعداد ضربان قلب بیماران تحت آنژیوگرافی در زمان پذیرش به بخش و قبل از تسکین درمانی در دو گروه کنترل و مداخله بود. در این زمینه، نتایج نشان داد که میزان فشارخون و تعداد ضربان قلب بیماران تحت آنژیوگرافی گروه مداخله پس از ارائه طرح مراقبت پرستاری حمایتی، نسبت به بیماران تحت آنژیوگرافی گروه کنترل به‌طور معنی‌داری پایین‌تر بود که با نتایج مطالعه طهماسبی و همکاران (۱۳۹۳) که باهدف تعیین تأثیر آرامسازی بر سطح اضطراب و پارامترهای فیزیولوژیک بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر انجام گرفت، همخوانی دارد. در این مطالعه متغیر فشارخون سیتولیک، تعداد نبض و تعداد تنفس در گروه آرامسازی نسبت به گروه کنترل از نظر آماری کاهش معنی‌داری را نشان می‌دهد (۲۸).

در مطالعه لوین^۵ و همکاران (۲۰۰۲) نیز میانگین شاخص‌های فیزیولوژیک (میانگین تعداد نبض و فشارخون دیاستولیک) در زمان نیم ساعت قبل از آنژیوگرافی در گروه مداخله کاهش چشمگیری داشت که از نظر آماری معنی‌دار بود (۲۹). همچنین افاضی و همکاران (۲۰۰۹) نیز در مطالعه تحت عنوان "بررسی تأثیر آموزش برنامه آرامسازی پیش‌رونده عضلانی بر میزان اضطراب بیماران قلبی تحت آنژیوگرافی عروق کرونر" نشان دادند که آرامسازی موجب کاهش سطح اضطراب و شاخص‌های همودینامیک بیماران قبل از آنژیوگرافی می‌شود (۳۰).

استرس‌های جزئی روزمره در محیط خانواده و جامعه، اختلاف تجارب قبلی از اضطراب، اعتقادات مذهبی، ویژگی‌های فرهنگی، متغیر بودن سطح اضطراب نمونه‌ها در هنگام بررسی و دیگر عوامل محیطی ازجمله عواملی بودند که می‌تواند بر روی نتایج پژوهش تأثیر بگذارد که البته خارج از کنترل پژوهشگران است. هرچند پژوهشگران با در نظر گرفتن مواردی همچون: یکسان بودن شرایط محیطی برای تمام بیماران؛ یکسان اجرای مطالعه را تحت تأثیر قرار داده باشند (۳۱). مطالعه اکبرزاده و همکاران (۲۰۰۹) نیز در این زمینه جالب‌توجه است، نتایج این پژوهش در تأثیر اطلاعات پیش از عمل و اطمینان آفرینی در بیماران کاندید عمل جراحی با پس نشان

کاهش سطح اضطراب زنان متحمل جراحی هیسترتکتومی بعد از دریافت مداخلات آموزش پرستاری است، همخوانی دارد (۱۸). یافته‌های این تحقیق با مطالعه بهرامی (۱۳۹۱) که در آن مراقبت مبتنی بر فرآیند پرستاری بهعنوان یک مداخله غیر دارویی مؤثر در کاهش چشمگیر سطح اضطراب و نگرانی‌های قبل از عمل بیماران پیشنهاد شده است، همخوانی دارد (۱۹). مطالعه تدین فرو همکاران (۱۳۹۲) نیز حاکی از تأثیر قابل توجه روش‌های پرستاری غیر دارویی در کاهش سطح اضطراب قبل از عمل و پیش‌آگهی بیماران کاندید آنژیوگرافی می‌باشد (۲۰). در مطالعه‌ای دیگر نیز که توسط حنیفی و همکاران (۱۳۹۰) انجام شد، مشخص گردید که متغیرهای همودینامیک بیماران گروه آزمون که مداخله برنامه آشناسازی داشتند، در اغلب موارد پایین‌تر از گروه کنترل بوده است. دلیل این امر می‌تواند اضطراب کمتر بیماران گروه مداخله نسبت به گروه کنترل باشد. همچنین در این مطالعه توصیه شده است که قبل از اجرای رویه‌های تشخیصی تهاجمی برای بیماران از برنامه آشناسازی بهعنوان یک مداخله مراقبت پرستاری غیر دارویی جهت کاهش میزان اضطراب بیماران کاندید کاتریزاسیون قلبی استفاده گردد (۲۱).

باوجودی این‌که اغلب مطالعات، سودمندی این‌گونه برنامه‌ها و مداخلات مراقبت پرستاری را عنوان کرده‌اند اما برخی مطالعات نتایج متفاوتی به دست آورده‌اند. چنان‌که نتایج پژوهش Taylor^۳ و همکاران (۲۰۰۲) نشان داد که بعد از مداخله آشنا سازی^۴، سطح اضطراب بیماران کاهش نیافته و بین اضطراب قبل و بعد از مداخله کاهش معنی‌داری مشاهده نشد (۲۲). نتایج مطالعه طلایی و همکاران (۲۰۰۴) نیز که باهدف بررسی تأثیر آشناسازی بیمار با کارکنان و محیط اتاق عمل در روز قبل از عمل جراحی انجام گرفت، نشان داد که این روش موجب کاهش اضطراب بیماران نشده و سطح اضطراب دو گروه کنترل و مداخله به لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری نداشته است. آن‌ها روز قبل از عمل، برنامه آشنا سازی را اجرا نموده و نیم ساعت قبل از عمل اضطراب بیماران را سنجیدند. به نظر می‌رسد طولی نبودن مطالعه، عدم بررسی اضطراب بعد از عمل، مقایسه مجدد گروه‌ها با هم و همچنین سنجیدن اضطراب درست در زمانی که بیمار برای عمل آماده می‌شود، نتایج مطالعه را تحت تأثیر قرار داده باشد (۲۳). مطالعه اکبرزاده و همکاران (۲۰۰۹) نیز در این زمینه جالب‌توجه است، نتایج این پژوهش در تأثیر اطلاعات پیش از عمل و اطمینان آفرینی در بیماران کاندید عمل جراحی با پس نشان

⁵ Lewin

³ Taylor

⁴ Orientation

مدیریت اضطراب قبل از عمل بیماران کاندید آنژیوگرافی، علاوه بر قرار دادن برنامه طرح مراقبت حمایتی در اختیار بیمارستان و بخش‌ها توسط پژوهشگران، پیشنهاد می‌شود مسئولین پرستاری و دیگر اعضاء تیم مراقبت سلامت با بهره‌جوبی از روش‌ها و مداخلات به کار گرفته شده در پژوهش حاضر، موجبات کاهش سطح اضطراب، بهبود کیفیت خدمات مراقبتی و متعاقباً افزایش رضایتمندی بیماران تحت پروسیجرهای تهاجمی را فراهم نمایند.

تشکر و قدربانی

مطالعه حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد آموزش پرستاری می‌باشد لذا پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند تا از کلیه مسئولین محترم دانشکده پرستاری و مامایی و دانشگاه علوم پزشکی ارومیه که حمایت معنوی لازم برای اجرای این مطالعه را فراهم نمودند، نهایت تشکر را داشته باشند. همچنین از کلیه همکاران پرستاری مرکز آموزشی - درمانی تخصصی و فوق تخصصی قلب سیدالشهدا ارومیه و کلیه بیماران که در این مطالعه شرکت نمودند، تشکر می‌شود.

بیماران، حداکثر تلاش خود را برای به حداقل رساندن متغیرهای مداخله‌گر نمودند.

نهایتاً، با توجه به نتایج مطالعه، چنین نتیجه‌گیری می‌شود که تدوین طرح مراقبت حمایتی قبل از آنژیوگرافی در کاهش سطح اضطراب، میانگین فشارخون و تعداد ضربان قلب بیماران تحت آنژیوگرافی مؤثر بوده است؛ لذا فرضیه‌های مطرح شده در این مطالعه مورد قبول واقع می‌شوند. واضح و روشن است که بستری شدن در بیمارستان برای هر بیماری، ناخوشایند بوده و صرفاً برای بازیافتن سلامتی صورت می‌پذیرد. حال آنکه مداخلات تهاجمی هم چون آنژیوگرافی علاوه بر ناراحتی جسمی، منجر به آشوب درونی و بهم ریختگی روحی - روانی بیماران می‌گردد. پس پیرو رسالت حرف مراقبت سلامت که پرستاران باید مراهمی بر آلام جسمی و روحی بیماران خود باشند؛ ایدئال آن است که بیماران قبل از تمامی پروسیجرهای تهاجمی مخصوصاً وارد به اتاق عمل (آنژیوگرافی) عاری از اضطراب و ترس باشند. برای نیل به این هدف، روش‌های مختلفی طراحی و به اجرا گذاشته شده و مزایایی برای هر کدام ذکر گردیده است. با توجه به مؤثر بودن، کم‌هزینه و عملی بودن طرح مراقبت حمایتی و دیگر عمدۀ مزایای به کارگیری این فرایند در

References:

1. Jamshidi N, Abaszade A, Najafi-Kaliani M. Stress, anxiety and depression of patients before coronary angiography. Zahedan J Res Med Sci 2012; 13(1): 29. (Persian)
2. Mensah GA, Forouzanfar MH, Naghavi M, Lozano R, Ezzati M, Moran A, et al. Comparable estimates of mortality and trends for cardiovascular diseases including congenital heart disease in 21 world regions in 1990 and 2010: The global burden of diseases, injuries and risk factors study. J Am College Cardiol 2013; 61(10).
3. Jahangiri H, Norouzi A, Dadsetan P, Sarabi G. Determine the prevalence of Coronary Artery Disease (CAD) risk factors in depressed retired population. Life Sci J 2013; 10(3s).
4. Hsu PC, Su HM, Juo SH, Yen HW, Voon WC, Lai WT, et al. Influence of high-density lipoprotein cholesterol on coronary collateral formation in a population with significant coronary artery disease. BMC Res Notes 2013; 105: 6.
5. Abollahzadeh F, Moghaddasian S, Rahmani A, Shahmari M. Effect of video education in native language on the anxiety level of patients undergoing coronary angiography. Qom Univ Med Sci J 2015; 8(6): 53-60. (Persian)
6. Uzun S, Vural H, Uzun M, Yokusoglu M. State and trait anxiety levels before coronary angiography. J Clin Nurs 2008; 17(5): 602-7.
7. Mikosch P, Hadrawa T, Laubreiter K, Brandl J, Pilz J, Stettner H, et al. Effectiveness of respiratory-sinus-arrhythmia biofeedback on state of anxiety in patients undergoing coronary angiography. J Advanc Nurs 2010; 66(5): 1101-10.
8. Moradipanah F, Mohammadi E, Mohammadil A. Effect of music on anxiety, stress, and depression levels in patients undergoing coronary angiography. East Mediterranean Health J 2009; 15(3): 639-47.
9. Foji S, Tadayonfar M, Rakhshani M, Mohsenpour M. Effects of guided imagery on pain and anxiety in patients undergoing coronary angiography.

- Complemen Med J Faculty Nurs Midwifery 2014; 4(2): 798-808. (Persian)
10. Katzen J. Management of anxiety in the refractive surgery patient. Insight 2002; 27(4): 103-7.
11. Lindsay GM, Hanlon WP, Smith LN, Belcher PR. Experience of cardiac rehabilitation after coronary artery surgery: effects on health and risk factors. Int J Cardiol 2003; 87(1): 67-73.
12. Thamasebi H, Hassani S, Akbarzadeh H, Darvishi H. Trait anxiety and state anxiety before coronary angiography. Quarterly J Health Breeze 2012; 1(1): 41-6. (Persian)
13. Buffum MD, Sasso C, Sands LP, Lanier E, Yellen M, Hayes A. A music intervention to reduce anxiety before vascular angiography procedures. J Vascular Nurs 2006; 3(24): 68-73.
14. Harkness K, Morrow L, Smith K. The effect of early education on patient anxiety while waiting for elective cardiac catheterization. Euro J Cardiovascular Nurs 2003; 2: 113-21.
15. Hall JE. Guyton and Hall medical physiology.12th ed. Tehran: chehr-pub; 2011. (Persian)
16. Mahmoudrad Gh, Ghaedi Moslo M, Bahrami H. Effect of foot reflexology on anxiety of patients undergoing coronary angiography. Iran J Crit Care Nurs 2014; 6(4): 235-42.
17. Buffum MD, Sasso C, Sands LP, Lanier E, Yellen M, Hayes A. A music intervention to reduce anxiety before vascular angiography procedures. J vascular Nurs 2006; 24(3): 68–73.
18. Cheung LH, Callaghan P, Chang AM. A controlled trial of psycho-educational interventions in preparing Chinese women for elective hysterectomy. Int J Nurs Stud 2003; 40 (2): 207-16.
19. Bahrami N, Soleimani M, Erjini Z, Shraifnia H, Masoodi R, Shahrokhi A. The effect of nursing process-based care on patients' anxiety of candidates for women's elective surgery. Iran J Nurs 2012; 25(77): 30-9. (Persian)
20. Tadayonfar M, Foji S, Mohsenpour M, Rakhshani MH. The effects of guided imagery on patients' anxiety undergoing cardiac catheterization. Quarterly J Sabzevar Univ Med Sci 2014; 20(5): 689-95. (Persian)
21. Hanifi N, Bahraminejad N, Idea Dadgaran S, Ahmadi F, Khani M, Haghdoost Oskouie S. Effect of orientation program on hemodynamic variables of patients undergoing heart catheterization. Hayat 2011; 17 (3): 38-48. (Persian)
22. Taylor-Piliae RE, Chair SY. The effect of nursing interventions utilizing music therapy or sensory information on Chinese patients' anxiety prior to cardiac catheterization: a pilot study. Eur J Cardiovasc Nurs 2002; 1(2): 203-11.
23. Talaei A, Toofani H, Hojjat K, Jami Z. The effect of orientation program with operation room on anxiety of patient candidate for tubectomy. J Fundament Health 2004; 6(21&22): 57-61.
24. Akbarzadeh F, Ranjbar kouchaksaraei F, Bagheri Z, Ghezel M. Effect of preoperative information and reassurance in decreasing anxiety of patients who are candidate for coronary artery bypass graft surgery. J cardiovasc Thoracic 2009; 1(2): 25-8.
25. Sjoling M, Nordahl G, Olofsson N, Asplund K. The impact of preoperative information on state anxiety, postoperative pain and satisfaction with pain management. Patient Educ Couns 2003; 51(2): 169-76.
26. Maward L, Azar N. Comparative study of anxiety in informed and non-informed patients in the preoperative period. Rech Soins Infirm 2004; (78): 35-58.
27. Harkness K, Morrow L, Smith K, Kiczula M, Arthur HM. The effect of early education on patient anxiety while waiting for elective cardiac catheterization. Eur J Cardiovasc Nurs 2003; 2(2): 113-21.
28. Tahmasebi H, Darvishkhezri H, Abdi H, Abbasi E, Asghari N. The effect of Benson relaxation and

- aromatherapy on anxiety and physiological indicators in patients undergoing coronary angiography. J Urmia Nurs Midwifery Faculty 2015; 12(12): 1094-103. (Persian)
29. Lewin R, Thompson D, Elton R. Trial of the effects of an advice and relaxation tape given within the first 24h of admission to hospital with acute myocardial infarction. IJC 2002; 82: 107-14.
30. Afzali SM, Masoudi R, Etemadifar Sh, Moradi MT, Moghaddasi J. The effect of progressive muscle relaxation program (PMR) on anxiety of patients undergoing coronary heart angiography. Shahrekord Univ Med Sci 2009; 11(3): 77-85. (Persian)

THE EFFECT OF SUPPORTIVE CARE PLAN: A NEW PROCESS OF NURSING CARE DELIVERY ON PHYSIOLOGICAL INDICATORS OF PATIENTS UNDERGOING CARDIAC CORONARY ANGIOGRAPHY

Khordeh-Fouros H¹, Soheili A², Rahmani A^{3*}, Mohamadpour Y⁴, Mohammadzadeh M⁵, Sheikhi N⁶

Received: 5 March, 2016; Accepted: 9 Apr, 2016

Abstract

Background & Aims: Admission to the hospital and waiting for the invasive procedures like coronary angiography is an extraordinary source of anxiety that causes detrimental behavioral and cognitive effects. This study aimed to determine the effect of pre-operative supportive care plan on physiological indicators of patients undergoing coronary angiography in Urmia Seyed-Alshohada university hospital.

Materials & Methods: In this experimental study with pretest-posttest design, 124 patients undergoing coronary angiography in Urmia Seyed-Alshohada university hospital who met the inclusion criteria were randomly allocated into two groups as control and experimental. The control group received conventional routine care but the experiment group received interventions based on nursing care plan before angiography in addition to the normal cares. The patients' anxiety score was measured through Amsterdam Preoperative Anxiety and Information Scale (APAIS), their blood pressure measured by a Richter mercury sphygmomanometer and a Litman stethoscope and their heart rate measured by a digital pulse oximetry (Bitmos-Sat 805 Model). The collected data was analyzed by SPSS v.13 software using descriptive and inferential statistics (independent t-test and Mann-Whitney U test).

Results: The results showed that the physiological indicators (anxiety scores, heart rate and blood pressure of patients undergoing coronary angiography) in the experimental group was significantly less than the control group ($P<0.001$).

Conclusion: It seems that supportive care plan before coronary angiography has considerable clinical advantages and reduces the level of anxiety in patients undergoing coronary angiography significantly. Therefore, it is recommended to apply the holistic nursing developed supportive care plan presented in this study as a key to reduce the level of anxiety in patients undergoing coronary angiography.

Key words: Physiological Indicators, Nursing, Supportive Care Plan, Angiography

Address: School of Nursing and Midwifery, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

Tel: (+98) 4432754961

Email: alirezarahmani2003@yahoo.com

¹ MSc in Critical Care Nursing, School of Nursing and Midwifery, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

² PhD Student in Nursing Education, Student Research Committee, School of Nursing & Midwifery, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

³ Nursing Instructor, Dept. of Medical-Surgical Nursing, School of Nursing and Midwifery, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran (Corresponding Author)

⁴ Candidate of Ph.D. in Medical Education, Shahid-Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁵ Assistant Professor, Dept. of Cardiology, School of Medicine, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

⁶ Instructor, Dept. of Biostatistics, School of Paramedic, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran